
บทความวิชาการ

การสร้างและการประยุกต์สมการวินัยสำหรับการยกระดับองค์ความรู้ของผู้เรียน

กิตติพงษ์ เพียรพิทักษ์ *

ธนะชัย สามล**

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสมการวินัยของผู้เรียนผ่านสมการทางคณิตศาสตร์ และการประยุกต์ใช้สมการวินัยของผู้เรียน โดยมุ่งหวังให้ผู้สอนและผู้เรียนเกิดความเข้าใจได้ง่าย เนื่องจากสมการเป็นเรื่องที่ผู้เรียนทุกคนเคยสัมผัสและเรียนรู้ระหว่างเรียนในสถานศึกษาทุกระดับชั้น โดยจำเป็นต้องปลูกฝังโครงสร้างทางวินัยให้แก่ผู้เรียนเพื่อบ่มเพาะ องค์ประกอบของสมการวินัย ได้แก่ การจัดลำดับความสำคัญ การบริหารจัดการเวลา และเงื่อนไขของเวลาซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับเวลาของผู้เรียนทั้งสิ้น ประกอบกับเมื่อนำสมการไปประยุกต์ใช้ในมิติที่หลากหลายทั้งมิติต่อผู้เรียน มิติต่อเพื่อนร่วมเรียน และมีมิติต่อสังคม สามารถสะท้อนให้เห็นอย่างเด่นชัดในประเด็นของการยอมรับที่นำไปสู่การยกระดับองค์ความรู้ของผู้เรียน

คำสำคัญ: วินัยของผู้เรียน; การจัดลำดับความสำคัญ; การบริหารจัดการเวลา; การยกระดับองค์ความรู้

Creation and Application of Discipline Equations for Raising the Knowledge of Learners

Kittipong Pearnpitak *

Thanachai Samol**

Abstract

This article aims to formulate the learner's discipline model through mathematical equations and the application of disciplinary equations of learners with the aim of making teachers and students understand easily. Equations are a subject that all learners have experience and learn during their studies in educational institutions at all levels. This requires instilling in learners a disciplinary structure to nurture. Elements of the discipline equation consist of prioritization, time management, and conditions of time which is related to the time of all learners. In addition, when applying the equations in a variety of dimensions, both the student dimension, the classmates' dimension, and the social dimension, it can be clearly reflected prominently in the issues of acceptance leading to the raising of learners' knowledge.

Keywords: Learner Discipline; Prioritization; Time Management; Raising Knowledge

* นักวิชาการอิสระ

**อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

* Independent Scholar

**Lecturer, Bachelor of Political Science Programs, Faculty of Social Sciences, Mahamakut Buddhist University.

Received: 23 November 2022 / Revised: 20 December 2022 / Accepted: 27 December 2022 / Published online: 31 December 2022

บทนำ

การวางรากฐานของการพัฒนาประเทศมาจากการเตรียมความพร้อมด้านกำลังคนที่เข้มแข็ง และมีศักยภาพ ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในประเทศ ซึ่งแนวโน้มการเติบโตของแต่ละบุคคลแท้จริงแล้ว มีความไม่เท่าเทียมกันโดยมาจากภูมิหลังของครอบครัว ทักษะและความสามารถในการจับจ้อง และความแตกต่าง ทางด้านการจัดการศึกษาในแต่ละพื้นที่ ถึงแม้ว่าในช่วงปีที่เกิดขึ้นของการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ส่งผลทำให้ภาวะเศรษฐกิจถดถอยเป็นอย่างมาก แต่วัฏจักรของสังคมเป็นสิ่งที่ไม่อาจหยุดนิ่งได้ รวมทั้งการเข้ามาของเทคโนโลยีทำให้เกิดข้อจำกัดต่าง ๆ มากมาย (Groshen & Holzer, 2021: p.1-13) โดยเฉพาะอย่างยิ่งพลวัตทางการศึกษา ดังนั้นผู้เรียนที่เป็นความคาดหวังสำหรับอนาคตของประเทศ จำเป็นต้องได้รับการปลูกฝังและเลี้ยงดูอย่างพิถีพิถันมากที่สุด

สำหรับระบบการศึกษาสะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนได้รับการคาดหวังจากสังคมภายใต้อิสรทางความคิด และการริเริ่มสิ่งใหม่อยู่เสมอ การออกแบบและการกำหนดกลยุทธ์ในการเรียนรู้ของสถานศึกษาสามารถนำไปสู่ การสร้างแรงบันดาลใจของผู้เรียนที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิต (Therrell & Dunneback, 2015: p. 49) แน่นอนว่า มุมมองเหล่านี้ได้รับการตรวจสอบผ่านการจัดลำดับความสำคัญ (Priority) และการทำความเข้าใจ ในมุมมองของผู้เรียนอย่างลึกซึ้ง (Wegner, Minnaert, & Strehlke, 2013: p. 137) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กับการแสดงออกซึ่งอัตลักษณ์ที่โดดเด่นในแต่ละบุคคลของผู้เรียน ย่อมบ่งชี้ให้เห็นถึงโอกาสในการต่อยอด องค์ความรู้และความเชี่ยวชาญในสิ่งที่ผู้เรียนสนใจ

การบ่มเพาะเพื่อยกระดับองค์ความรู้ของผู้เรียนเป็นการตอบรับภายใต้ทฤษฎีที่สนับสนุนการฝึกปฏิบัติ ในห้องเรียน ซึ่งมีพื้นฐานมาจากคำว่า วินัย (Discipline) โดยทั่วไปแล้วการพัฒนาความสามารถอย่างต่อเนื่อง โดยแนวคิดนี้ยึดการผลิตเป็นหลัก (Production Approach) ที่มุ่งเน้นให้เกิดกระบวนการต่อยอดทางความรู้ เพื่อปลูกฝังความสามารถด้านอื่น ๆ ตามมา (Li, 2019: p. 68) การกระตุ้นเหล่านี้มีความสัมพันธ์เชิงบวก ที่เชื่อมโยงกันระหว่างทักษะการบริหารเวลา (Time Management) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน เนื่องจากการบริหารเวลาเป็นอีกแง่มุมหนึ่งที่สามารถขับเคลื่อนให้ไปสู่การเป็นนักเรียนที่ดี มีความโดดเด่น และ มีกิจวัตรประจำวันที่น่าสนใจ (Nasrullah & Khan, 2015: p. 66) นอกจากนี้ ยังถือเป็นการเตรียมความพร้อม สำหรับผู้เรียนในการเผชิญหน้ากับสถานการณ์ที่มีแรงกดดันจากสภาพแวดล้อมภายนอกอีกด้วย

แน่นอนว่าการปลูกฝังวินัยเป็นสิ่งที่ผู้เรียนทุกคนควรได้รับ โดยจำเป็นต้องอาศัยการจัดลำดับความสำคัญ และการบริหารเวลาอย่างยอดเยี่ยม แต่ถึงกระนั้นตัวแรงปฏิกิริยาที่นำไปสู่ความสำเร็จเหล่านั้น คือ เงื่อนไขของเวลา (Terms of Time) ภายใต้บริบทและสถานการณ์ที่ไม่มีความแน่นอน ดังนั้นสถานศึกษาจึงเป็นกลไกสำคัญ ที่ช่วยรักษาสมาดุลของสภาพแวดล้อมให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ การพัฒนาศักยภาพทางสังคมและ การส่งเสริมค่านิยมทางศีลธรรม (Lawrence & Vimala, 2012: p. 210-214)

การสังเคราะห์สมการวินัยมาจากการเชื่อมโยงแนวความคิดที่เกี่ยวข้องภายใต้ความคาดหวังในการยกระดับ องค์ความรู้ของผู้เรียน ประกอบกับความน่าจะเป็น (Probability) ที่สามารถยืนยันความสำเร็จในชีวิตของผู้เรียน ได้ในอนาคต ดังนั้น การปลูกฝังวินัยให้กับผู้เรียนระหว่างเรียนนั้นถือเป็นการบ่มเพาะทักษะและความสามารถ ของผู้เรียนซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการต่อยอดองค์ความรู้ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และการพัฒนานวัตกรรม ที่เป็นประโยชน์ต่อโลกร่วมสมัยดังเช่นในปัจจุบัน

จากที่มาและความสำคัญดังกล่าวจึงนำมาสู่การนำเสนอบทความเรื่อง “การสร้างและการประยุกต์สมการวินัยสำหรับการยกระดับองค์ความรู้ของผู้เรียน” เพื่อสร้างสมการวินัยพื้นฐานโดยอาศัยสมการคณิตศาสตร์ และนำสมการวินัยพื้นฐานไปประยุกต์กับแนวคิดอื่น ๆ ซึ่งจะเป็นผลทำให้ผู้สอนและผู้เรียนเกิดความเข้าใจได้โดยง่าย เนื่องจากสมการเป็นสิ่งที่ผู้เรียนทุกคนเคยสัมผัสและเรียนรู้ระหว่างเรียนในทุกระดับชั้นตั้งแต่ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และในสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น การนำเสนอสมการวินัยจะเป็นการปลูกฝังโครงสร้างทางวินัยที่ดีให้กับผู้เรียน เพื่อนำไปสู่การยกระดับองค์ความรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

การศึกษาเรื่องการสร้างและการประยุกต์สมการวินัยสำหรับการยกระดับองค์ความรู้ของผู้เรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสมการวินัยพื้นฐานโดยอาศัยสมการคณิตศาสตร์ และนำสมการวินัยพื้นฐานไปประยุกต์กับแนวคิดอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปลูกฝังโครงสร้างทางวินัยที่ดีให้กับผู้เรียน และนำไปสู่การยกระดับองค์ความรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

หลักการและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับวินัย

การสร้างสมการวินัยอยู่ภายใต้องค์ประกอบของการพัฒนาผู้เรียนจึงมีความเกี่ยวข้องกับมิติที่หลากหลาย โดยสามารถอธิบายหลักการและแนวคิดที่เกี่ยวข้องได้ ดังนี้ (Tight, 2020; Hammarfelt, 2018; Buchtova et.al, 2015)

1) การจัดลำดับความสำคัญด้านเวลาของผู้เรียน

การจัดลำดับความสำคัญ (Prioritization) มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการและตัดสินใจโดยเรียงลำดับตามสถานการณ์ที่เร่งด่วนก่อนไปจนถึงลำดับสุดท้ายเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามเป้าหมายที่ได้วางแผนเอาไว้มากที่สุด โดยถือเป็นความรู้สึกขั้นพื้นฐานมากกว่าการได้รับแรงกดดันจากสิ่งที่จำเป็นต้องปฏิบัติตาม (Spicker, 2009: p. 112-116) ซึ่งมีกระบวนการตั้งแต่การจัดลำดับความสำคัญของเป้าหมาย ความต้องการของผู้เรียน ทักษะและความสามารถของผู้เรียน และการริเริ่มกิจกรรมที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาระบบการศึกษา (Botta, & Bahill, 2007: p. 20) ถึงแม้ว่าการตอบสนองของผู้เรียนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ แต่กระบวนการหล่อหลอมเพื่อให้เกิดการส่งต่อรูปแบบทางความคิดก็มีความสำคัญมากเช่นกัน

สำหรับประเทศกำลังพัฒนาได้ให้ความสำคัญต่อการจัดลำดับความสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับการพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นแนวทางสู่การเติบโตทางเศรษฐกิจ และมีผู้เรียนเป็นกุญแจสำคัญต่อความคาดหวังของประเทศที่สูงขึ้น (Chimombo, 2005: p. 129) ประกอบกับแนวโน้มการเรียนผ่านทางด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศมักกระตุ้นให้ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียงลำดับความสำคัญ เพื่อลดค่าเสียโอกาสในการเรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองถนัด แน่นอนว่าสถานศึกษาจำเป็นต้องใช้โอกาสนี้ในการฝึกฝนผู้เรียนอย่างหนักเพื่อลดความเหลื่อมล้ำเชิงพฤติกรรมที่อาจเกิดขึ้น (Kim et.al., 2020: p. 1-3) ทั้งนี้บทบาทของผู้สอนจึงเป็นไปในลักษณะผู้อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนเป็นสำคัญ

สำหรับผู้เรียนนั้น การจัดลำดับความสำคัญถือเป็นแบบฝึกหัดที่ระบุถึงสิ่งที่ควรเรียนรู้ และการขึ้นานตนเองเพื่อไปสู่ความสำเร็จในการดำเนินชีวิต การลำดับความสำคัญทำให้ผู้เรียนสามารถบรรเทาความเครียดระหว่างเรียนได้เป็นอย่างดี โดยเป็นการรักษาสมดุลระหว่างการแสวงหาความรู้ร่วมกับการออกแบบวิธีการเรียนที่เหมาะสมต่อตนเองมากที่สุด สำหรับผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learners) จะมีวิธีการจัดระเบียบการเรียนรู้ทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา (Gauttier & Arnedillo, 2016) แน่แน่นอนว่าการเลือกวิธีการเรียนรู้จะทำให้การเข้าถึง

แหล่งข้อมูลแตกต่างกัน โดยเฉพาะช่องว่างระหว่างวัย (Generation Gap) มักมีผลต่อการทำความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่เต็มไปด้วยเทคโนโลยี หรือแม้กระทั่งช่องว่างระหว่างผู้สอนและผู้เรียนก็มีผลต่อการสอนแบบคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Teaching) เพื่อชดเชยช่องว่างที่เกิดขึ้น (Lisenbee, 2016: p. 101-107)

หากการจัดลำดับความสำคัญเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการเติมเต็มทักษะของผู้เรียน ดังนั้น สิ่งนี้คือทักษะอื่นที่ควรมี (Soft Skill) ดังที่ (Wats & Wat, 2009: p. 1-10) อธิบายว่าเหตุผลทางวิชาชีพมีความเกี่ยวข้องกับคุณลักษณะที่เหมาะสมโดยพิจารณาจากทักษะการสื่อสาร การทำงานเป็นทีม การประยุกต์ใช้ ความคิดสร้างสรรค์ และอื่น ๆ ประกอบกับผลการศึกษายังยืนยันว่า ผู้เรียนสามารถประสบความสำเร็จได้จากทักษะการทำงาน (Hard Skill) เพียงร้อยละ 15 เท่านั้น ส่วนอีกร้อยละ 85 มาจากทักษะอื่นที่ควรมี ทั้งนี้ในมุมมองด้านการพัฒนาคนรุ่นใหม่มีคุณสมบัติที่เพียงพอและมีสัดส่วนที่เห็นได้ชัดว่าเยาวชนส่วนใหญ่ได้รับโอกาสการทำงานที่ดีขึ้น ด้วยการปลูกฝังทักษะที่จำเป็นต่อโลกการทำงานในอนาคต

ด้วยเหตุนี้ การตระหนักถึงการมีวินัยของผู้เรียนที่เป็นผลมาจากการจัดลำดับความสำคัญด้านเวลา เนื่องจากความเกี่ยวข้องระหว่างทักษะและความสัมพันธ์ของผู้สอนและผู้เรียน สะท้อนให้เห็นว่าการบ่มเพาะที่ได้มาจากการขัดเกลาทางสังคม (Socialization) ตั้งแต่ระดับครอบครัว โรงเรียนและสังคมนั้น นำมาซึ่งการหล่อหลอมให้ผู้เรียนมีวินัยในตนเอง มีความอดทนต่ออุปสรรคต่าง ๆ จากประสบการณ์ของผู้เรียนเหล่านี้จึงเป็นตัวแปรในการสร้างสมการวินัย

2) การบริหารจัดการเวลา

การบริหารจัดการเวลา (Time Management) ถือเป็นทักษะที่บุคคลในทุกระดับของสังคมควรมี เนื่องจากในสภาพสังคมที่มีความสลับซับซ้อนและยากต่อการเข้าใจนั้น ประกอบไปด้วยบทบาทและหน้าที่ที่ทุกคนได้รับมอบหมาย เช่น นักเรียนมีหน้าที่ในการศึกษาหาความรู้ ครูมีหน้าที่ในการอบรมสั่งสอนให้นักเรียนเป็นคนดี เป็นต้น ซึ่งแต่ละบุคคลจะมีตารางชีวิต (Life Schedule) ที่แตกต่างกันในแต่ละวัน และมีความเกี่ยวข้องกับเวลาอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น เวลาจึงเป็นหนึ่งในสินทรัพย์ที่มีค่ามากที่สุด (Odumeru, 2013: p. 9) ถึงแม้ว่าเวลาเป็นเหมือนกับสิ่งที่ไม่มีความแน่นอน แต่อิทธิพลของเวลานั้นนำมาซึ่งโอกาสและความสำเร็จ ในการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกันอย่างแน่นอน

สำหรับการบริหารจัดการเวลาของผู้เรียนมักสะท้อนให้เห็นถึงการลดระดับความตึงเครียดที่มีผลต่อการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีในห้องเรียน เนื่องจากพฤติกรรมของผู้เรียนมีความท้าทายต่อความสามารถในการวางแผนของครูผู้สอน (Banks, 2014: p. 523) จึงจำเป็นต้องสร้างความรับผิดชอบในการใช้ทรัพยากรทางปัญญา (Cognitive Resources) อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อนำเสนอผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายใต้กรอบความคิดพหุปัจจัย (Multi-Factorial) เช่น ความรับผิดชอบ คุณลักษณะ ความสามารถเฉพาะ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นชุดองค์ความรู้เพื่อใช้ในการสนับสนุนการปรับปรุงผลการเรียนในรายวิชามากที่สุด (Vaida, & Brinzei, 2021: p. 275-282)

การทำความเข้าใจในผลลัพธ์ของการบริหารจัดการเวลาสามารถพิจารณาได้จากระยะเวลาที่จำกัดในหนึ่งวันของผู้เรียน การมองถึงประโยชน์ที่ได้รับเป็นการบ่งบอกถึงคุณค่าและความสนใจของผู้เรียนคนนั้น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอัตลักษณ์ของผู้เรียน (Student Identity) ที่เกิดจากการขัดเกลาด้วยวิธีการเรียนรู้และการจัดสรรเวลาอย่างถูกต้องถือเป็นพื้นฐานในการพัฒนาศักยภาพทางวิชาการ (Whannell & Whannell, 2015: p. 43) รวมไปถึงการยกระดับทางความคิด ความรอบคอบ และความระมัดระวังในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้เรียน

ซึ่งถือเป็นการวางรากฐานสำคัญของชีวิตในวัยเรียนไปสู่วัยทำงาน เพื่อแบ่งเบาความรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศในลำดับต่อไป

อย่างไรก็ตาม ความสำคัญของการบริหารจัดการเวลาของผู้เรียนมีอิทธิพลอย่างแท้จริงต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ การค้นพบช่องว่างของเวลาหรือเวลาว่างเพื่อเติมเต็มกิจกรรมในสิ่งที่ผู้เรียนสนใจ คือ ความสุขที่สามารถนำมาซึ่งประโยชน์ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยเฉพาะการปรับช่วงเวลากการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสม ยืดหยุ่น และสมดุลภายใต้บริบทของครอบครัว สถานศึกษา และสังคม (Romero & Barbera, 2011: p. 125) ถือเป็นจุดเริ่มต้นของการออกแบบคุณภาพชีวิตที่ดี ส่งผลให้การบริหารจัดการเวลาจึงเป็นตัวแปรในการสร้างสมการวินัย

3) เงื่อนไขของเวลา

เงื่อนไขของเวลา (Terms of Time) หากพิจารณาภายใต้มุมมองที่นอกเหนือจากความเป็นปัจเจกบุคคล ย่อมเป็นสิ่งที่ไม่สามารถควบคุมได้ แต่ในทางกลับกัน เวลาของชีวิตในระดับบุคคลเป็นสิ่งที่สามารถสะท้อนออกมาได้ ในรูปแบบของพฤติกรรมและการกระทำผ่านการโต้เถียงจากบุคคลอื่นถึงความถูกผิดเหมือนเส้นกันบาง ๆ สำหรับความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการวางแผนชีวิต แน่นอนว่า “เวลา” (Time) เป็นสิ่งที่มีความสำคัญและไม่สามารถเอาสิ่งใดมาทดแทนได้ ถึงแม้ว่าสิ่งนั้นจะมีมูลค่าทางสินทรัพย์มากเท่าใดก็ตาม

ส่วนเงื่อนไขของเวลาสำหรับผู้เรียนมีความเกี่ยวข้องกับการสร้างแรงจูงใจผ่านเครื่องมือการเรียนรู้ต่าง ๆ ซึ่งหมายความว่ารวมถึงการให้ความสำคัญกับผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner Center) ที่คำนึงถึงประโยชน์ของผู้เรียนเป็นหลัก (McCombs, 2001: p. 182-186) แต่สิ่งที่เจาะลึกลงไปเกี่ยวกับเรื่องของเวลานั้น คือ ประสบการณ์ (Experience) ที่ได้รับจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน (Collaborative/Group Activities) จนทำให้เกิดเป็นแรงกระตุ้นที่ได้จากการแบ่งหน้าที่การทำงานกิจกรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ (Greenbank, Hepworth, & Mercer, 2009: p. 43-48)

ความคาดหวังของผู้เรียนมีตัวบ่งชี้ที่แตกต่างกันอยู่มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเป้าหมายในการเรียนรู้ ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อการยกระดับองค์ความรู้ของผู้เรียน โดยการศึกษาครั้งนี้สามารถสังเคราะห์สมการวินัยผ่านตัวแปรพื้นฐานที่เชื่อมโยงกัน ดังนี้

1. เงื่อนไขของเวลาในการจัดลำดับความสำคัญ กล่าวคือ การจัดการศึกษามีตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการจัดลำดับความสำคัญตามวัตถุประสงค์และกิจกรรมที่มีผลกระทบต่อผลลัพธ์ทางการศึกษาของผู้เรียน ซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบของการวางแผน การมอบหมาย และการจัดการสื่อสารในสถานศึกษา (Bahadori et.al., 2015: p. 159) โดยผู้เรียนสามารถซึมซับวัฒนธรรม เรื่อง การจัดลำดับความสำคัญภายใต้สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและเอื้อต่อการเล็งเห็นถึงความสำคัญขององค์ประกอบต่าง ๆ รอบตัวของผู้เรียน ซึ่งมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการสร้างความเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงสิ่งที่ควรทำก่อนหรือหลังเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายของผู้เรียนตามที่ได้ตั้งใจไว้

2. เงื่อนไขของเวลาในการบริหารจัดการเวลา กล่าวคือ ผู้เรียนกับเรื่องของเวลาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ เพราะทำให้เห็นถึงความสามารถที่แยกออกจากทักษะทางด้านวิชาการ รวมถึงการป้อนทักษะด้านเวลาให้กับผู้เรียน เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ยาก เนื่องจากเป็นบทเรียนที่อยู่นอกเหนือในแต่ละรายวิชา ซึ่งถือเป็นปัจจัยชี้ขาด (Decisive Factor) ที่ลงลึกไปถึงทัศนคติ นิสัย ระเบียบวินัย และคุณค่าที่มีต่อสิ่งที่อยู่รอบตัว (Sainz, Ferrero & Ugidos, 2018: p. 1-14) สิ่งนี้ย่อมสะท้อนให้เห็นถึงมิติของการอยู่ร่วมกันของคนในสังคมที่ได้รับการปลูกฝังเรื่องของเวลาจนเกิดเป็นวินัยที่มีคุณค่าต่อทิศทางการพัฒนาประเทศ

อย่างไรก็ตาม เงื่อนไขของเวลาถือเป็นปฏิกิริยาตัวเร่งของสมการวิจัยที่ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ในกรอบของเวลาที่แน่ชัดมากขึ้น ด้วยเงื่อนไขที่เปรียบเสมือนกับการมีเส้นตาย (Deadline) ผ่านความตั้งใจ และจิตสำนึกที่ดีของผู้เรียน ย่อมทำให้เกิดเป็นวินัยสำหรับการยกระดับองค์ความรู้ แน่แน่นอนว่าสิ่งเหล่านี้ มีความสำคัญต่อการยับยั้งความเกียจคร้านและส่งเสริมการมองความเป็นพลวัตของโลกด้วยความเข้าใจ ที่ถูกเชื่อมด้วยเงื่อนไขเวลา ส่งผลให้เงื่อนไขของเวลาจึงเป็นตัวแปรส่วนในการสร้างสมการวินัย

สมการวินัยพื้นฐานสำหรับผู้เรียน

วินัยของผู้เรียน (Learner Discipline) ถือเป็นปัญหาที่สำคัญต่อการแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่เหมาะสม หรือไม่เหมาะสมที่ร้ายแรง และสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเรียน ผู้สอน ผู้ปกครอง และ สังคมที่เกี่ยวข้อง แม้ว่าผู้เรียนจะสามารถเบี่ยงเบนพฤติกรรมของตนเองได้ขณะที่กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษา แต่ยังคงมีความเชื่อที่ว่าพฤติกรรมเหล่านี้จะถูกแสดงออกไปเมื่อผู้เรียนสำเร็จการศึกษาไปแล้วเช่นกัน (Wolhunter & Steyn, 2003: p. 521-526)

การยอมรับความสำคัญเกี่ยวกับวินัยของผู้เรียนเป็นรากเหง้าของญาณวิทยา (Epistemology) ซึ่งเป็น ธรรมชาติของความรู้และเหตุผลในการสนับสนุนความเชื่อเชิงประจักษ์ที่ไม่สามารถโต้แย้งได้ เนื่องจากการตอบสนอง ต่อสิ่งเร้าที่มีอิทธิพลต่อการแทรกแซงเป้าหมายของผู้เรียน มักก่อให้เกิดการตอบสนองเป็นวงกว้าง (Osher et.al., 2010: p. 48-52) ซึ่งการคำนึงถึงวินัยของผู้เรียนเป็นการตอกย้ำให้เห็นถึงความสำเร็จของผู้เรียน ในอนาคต จากการอธิบายหลักการและแนวคิดที่เกี่ยวข้องสามารถสังเคราะห์สมการวินัยของผู้เรียน โดยสมการ มีรูปแบบพื้นฐาน ดังนี้

$$\text{วินัยของผู้เรียน} = \frac{\text{การจัดลำดับความสำคัญ} + \text{การบริหารจัดการเวลา}}{\text{เงื่อนไขของเวลา}}$$

แผนภาพ 1 สมการวินัยของผู้เรียนพื้นฐาน

จากแผนภาพ 1 สมการวินัยของผู้เรียนพื้นฐาน จะเห็นได้ว่ามีองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญ 3 ส่วน ได้แก่ 1) การจัดลำดับความสำคัญของผู้เรียนเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนและมีความแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับผู้เรียน ที่ทัศนคติเชิงลบต่อเป้าหมายของชีวิต ซึ่งจะทำให้กระบวนการเหล่านี้เป็นเรื่องยาก เนื่องจากสิ่งนี้เป็นการเล็งเห็น ถึงคุณค่าในตัวเองต่อความรับผิดชอบในการเรียนรู้โดยจำเป็นต้องมีความภูมิใจในตนเองอยู่ในระดับที่ค่อนข้างดี (Blegur et.al., 2021: p.53) เพื่อเป็นการส่งเสริมพฤติกรรมวินัยของผู้เรียน 2) การบริหารจัดการเวลาของผู้เรียนจำเป็นต้อง มาพร้อมกับการจัดลำดับความสำคัญ เนื่องจากความเกี่ยวเนื่องกับเวลาของผู้เรียนจึงจำเป็นต้องมีกลยุทธ์ ในการตัดสินใจ การวิเคราะห์ทางเลือก และการประเมินผลภายใต้แนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน (Hussain, 2014: p. 57-60) เพื่อให้สามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม และ 3) เงื่อนไขของเวลาเป็นเหมือนกับตารางเวลา ที่ทำให้เป้าหมายทางวินัยสามารถบรรลุได้ตามที่กำหนด โดยเป็นการสร้างเงื่อนไขที่ชัดเจนให้กับตนเองและ ไม่สามารถฝ่าฝืนได้ แน่แน่นอนว่าต้องอยู่บนฐานคิดของความเป็นไปได้ตามหลักเหตุและผลภายใต้แนวทางปฏิบัติ สำหรับผู้เรียนในแต่ละบุคคล

ด้วยเหตุนี้ สมการวินัยของผู้เรียนจึงเป็นพื้นฐานสำคัญของการบ่มเพาะระเบียบวินัย และแนวทางการสร้างองค์ความรู้ใหม่ โดยไม่ได้คำนึงถึงอุปสรรคของการเรียนรู้ เนื่องจากวินัยเป็นเหมือนเครื่องมือและกลยุทธ์ที่ติดตัวสำหรับผู้เรียน ซึ่งจะปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนก็ต่อเมื่อผ่านระยะเวลาหนึ่งหรือสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ (Yoro, Fourie & Merwe, 2020: p. 1-10)

การปลูกฝังวินัยที่ดีให้กับผู้เรียน

เนื่องด้วยบริบทของรูปแบบการเรียนรู้ในสังคมปัจจุบันถูกเชื่อมโยงกับมิติที่หลากหลายผ่านกลไกทางเทคโนโลยีและสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร แต่สิ่งเหล่านี้มีความเป็นพลวัตทางสังคมอยู่ในระดับสูง และสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา สำหรับผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษานั้น การหยิบใช้เครื่องมือที่ช่วยในการส่งเสริมรูปแบบการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต้องมีการจัดการความรู้ (Knowledge Management: KM) อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะความรู้ที่อยู่ในตัว (Tacit Knowledge) ของผู้เรียนถือเป็นน้ำแข็งก้อนใหญ่ที่ต้องได้รับแกะสลักและจัดระเบียบอยู่ในส่วนลึกของแต่ละบุคคล เพื่อพร้อมที่จะแสดงออกมาให้เห็นถึงทักษะที่โดดเด่นภายใต้การรับและส่งต่อผ่านทางอุปนิสัยของผู้เรียน

การปลูกฝังวินัยที่ดีให้กับผู้เรียนจึงควรได้รับการฝึกปฏิบัติตั้งแต่ในสถานศึกษา ก่อน หรือแม้แต่นะดับครอบครัว ก็เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อเติมเต็มคุณลักษณะที่เหมาะสมต่อการเข้าสู่สังคมและการเผชิญกับโลกการทำงานจริง โดยสิ่งสำคัญของการปลูกฝังวินัยสำหรับผู้เรียน คือ การพัฒนามุมมองที่มุ่งไปสู่การเข้าถึงความรู้และโอกาสที่ผู้เรียนจะได้รับ ทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพและทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้ (Sommerfeld & Cobb, 2006: p. 49-55) ซึ่งเป็นการลดช่องว่างทางทักษะ (Skill Gap) สำหรับผู้เรียนที่พยายามฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง แต่สำหรับการสร้างวินัยที่มีทางเลือกแตกต่างกันตามลำดับความสำคัญ ดังนี้ (Denis & Frances, 2014: p. 21-23)

1. การฝึกปฏิบัติ (Practice) คือ ผู้สอนที่มีความเป็นมืออาชีพมักมอบหมายงาน เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะความสามารถในเชิงรุกผ่านการประยุกต์ใช้โดยตรง แบ่งปันทั้งในและนอกห้องเรียนไปพร้อมกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุดในหลักสูตรนั้น ๆ (Wrenn & Wrenn, 2009: p. 258) เมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ย่อมทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจวินัยในตนเองได้อย่างดี

2. การให้คำปรึกษาและคำแนะนำ (Consultation and Guidance) คือ ผู้สอน ผู้ปกครอง และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ต้องสามารถให้คำปรึกษาและความไว้วางใจ รวมถึงข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน (Nkechi, Ewomaoghene & Egenti, 2016: p. 36-48) เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการจัดลำดับความสำคัญและการบริหารจัดการเวลามากขึ้น

3. การสังเกตพฤติกรรม (Behavior Observation) คือ การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างบริบทของผู้เรียน กับกฎที่สามารถสังเกตได้จากการละเมิดกฎของสถานศึกษา ซึ่งการสังเกตทำให้รับรู้ถึงวินัยของผู้เรียนเพื่อนำไปใช้ในการวางแผนในการแทรกแซงพฤติกรรมที่ผิดปกติ และนำไปสู่การกำกับดูแลเชิงรุกทั้งในระหว่างการเรียนรู้ในห้องเรียนและนอกห้องเรียน (Cash, Bradshaw & Leaf, 2014: p. 597)

4. การเว้นระยะห่าง (Isolate) คือ ช่องว่างของเวลากับพื้นที่ในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียน มีความท้าทายต่อคอนสตรัคติวิสต์ ซึ่งการสร้างระยะห่างอย่างเหมาะสมจะเป็นการเพิ่มความยืดหยุ่นในการเรียนและการสร้างวินัย เนื่องจากความโดดเดี่ยวของผู้เรียนจะเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาที่ฝังลึกอยู่ในความทรงจำ (Croft, Dalton & Grant, 2010: p. 27-36) ประกอบกับยังสะท้อนให้เห็นถึงมุมของผู้เรียนต่อการปรับตัวของครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สามารถจัดเตรียมสื่อการสอนที่มีคุณภาพและตรงกับความต้องการของผู้เรียนมากที่สุด

การประยุกต์ใช้สมการวินัยของผู้เรียน

โดยพื้นฐานแล้วสมการวินัยมีองค์ประกอบสำคัญอยู่ 3 ส่วน คือ การจัดลำดับความสำคัญ การบริหารจัดการเวลา และเงื่อนไขของเวลา สามารถนำไปใช้ในการระบุขอบเขตของการพัฒนาองค์ความรู้ของผู้เรียนผ่านการมีวินัยในตนเองที่ดี แต่สำหรับการประยุกต์ใช้เป็นการแสดงให้เห็นถึงการนำแนวคิดและวิธีการอื่นเข้ามาบูรณาการร่วมกับสมการพื้นฐาน โดยสามารถอธิบายได้ใน 3 มิติ ดังนี้

1. มิติดต่อดังของผู้เรียน โดยประยุกต์ใช้ร่วมกับแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์

แนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist) คือ ความรู้ถูกสร้างขึ้นในใจของผู้เรียนผ่านวิธีการอันแยบยลใน 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การลองบางสิ่งบางอย่าง 2) การลองอย่างอื่น และ 3) การพิจารณาว่า 2 ขั้นตอนแรกพาไปที่ใดและถึงเป้าหมายหรือไม่ ถึงแม้ว่าขั้นตอนจะทับซ้อนกันบ้าง แต่ถือเป็นจุดเริ่มต้นการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ดีมากอย่างหนึ่ง (Bodner G.M., 1986: p. 873-878) โดยสมการวินัยสำหรับผู้เรียนที่ผ่านการประยุกต์ใช้ มีดังนี้

$$\text{วินัยของผู้เรียน} = \frac{(\text{การจัดลำดับความสำคัญ} + \text{การบริหารจัดการเวลา})}{\text{เงื่อนไขของเวลา}} + \text{แนวคิดคอนสตรัคติวิสต์}$$

แผนภาพ 2 สมการวินัยของผู้เรียนประยุกต์ร่วมกับแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์

จากแผนภาพ 2 สามารถอธิบายได้ว่า การยกระดับองค์ความรู้ของผู้เรียนอยู่บนพื้นฐานของคำว่า วินัย แต่ถึงกระนั้นการมุ่งหวังให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ถือเป็นเป้าหมายที่สอดคล้องกับแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ ที่ถูกนำมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการสอนและการเรียนรู้โดยระบบการศึกษาในปัจจุบันเน้นการเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียนในด้านการแข่งขัน ซึ่งในบางครั้งอาจมองข้ามความสำคัญสำหรับการส่งเสริมทักษะด้วยกระบวนการสอนแบบเดิม ๆ ที่เน้นการตกผลึกทางความคิดด้วยตัวของผู้เรียนเอง (Dagar & Yadav, 2016: p. 1-4) ดังนั้นกลยุทธ์ของการสร้างวินัยสามารถนำสิ่งที่ผู้เรียนมีความสนใจอยู่แล้วมาประยุกต์ใช้ เพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางการยกระดับองค์ความรู้ของผู้เรียนได้ไปพร้อมกัน

2. มิติดต่อเพื่อนร่วมเรียนหรือกลุ่ม โดยประยุกต์ใช้ร่วมกับการทำงานเป็นกลุ่ม

การทำงานเป็นทีม (Team Work) คือ การเรียนรู้ในระบบการศึกษาของผู้เรียนที่ได้รับการสนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำงานในกลุ่มด้วยหลักเกณฑ์ต่าง ๆ อย่างเข้มแข็ง โดยระหว่างการทำงานกลุ่มจะมีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถของผู้เรียนซึ่งเกิดจากการแบ่งหน้าที่กันทำงาน (Division of Labor) จนกระทั่งสามารถสร้างผลงานกลุ่มจากผลลัพธ์ที่ได้จากการทำงานร่วมกัน (Chiriac, 2014: p. 1-10) โดยสมการวินัยสำหรับผู้เรียนที่ผ่านการประยุกต์ใช้ มีดังนี้

$$\text{วินัยของผู้เรียน} = \frac{(\text{การจัดลำดับความสำคัญ} + \text{การบริหารจัดการเวลา})}{\text{เงื่อนไขของเวลา}} + \text{การทำงานเป็นทีม}$$

แผนภาพ 3 สมการวินัยของผู้เรียนประยุกต์ร่วมกับการทำงานเป็นทีม

จากแผนภาพ 3 สามารถอธิบายได้ว่า การทำงานเป็นทีมหรือการทำงานกลุ่มในห้องเรียนถือเป็นการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์ความรู้ของผู้เรียน เนื่องจากถือเป็นการปรับวิธีคิด (Mindset) และ

เป็นทักษะที่จำเป็น (Soft Skill) สำหรับการเพิ่มคุณค่า ความมั่นใจในตนเอง และการปรับปรุงทักษะการสื่อสาร หรือการโต้ตอบกับผู้อื่น รวมถึงการแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างมีวิจารณญาณ (Sulaiman et.al., 2016: p.2-7) โดยทักษะการทำงานเป็นทีมสามารถนำไปใช้ร่วมกับทักษะอื่น ๆ ซึ่งถือเป็นการหล่อหลอมคุณค่าทางวินัย ผ่านองค์ประกอบของสมการวินัยของผู้เรียนพื้นฐานเป็นสำคัญ

3. มิติต่อสังคม โดยประยุกต์ใช้ร่วมกับกิจกรรมเพื่อสังคม

กิจกรรมเพื่อสังคม (Corporate Social Responsibility: CSR) คือ การปรับเปลี่ยนวิธีการรับรู้ ที่มีต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนแสดงวิสัยทัศน์ในแง่ของผลประโยชน์ที่สังคม จะได้รับเพื่อให้เกิดการขบคิด และถกเถียงถึงประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน (Castilla-Polo et.al., 2020: p.1-6) พร้อมทั้งปรับเปลี่ยนทัศนคติในเชิงลบต่อความเห็นพ้องในสังคมที่ไร้ระเบียบวินัย โดยสมการวินัยสำหรับผู้เรียน ที่ผ่านการประยุกต์ใช้ มีดังนี้

$$\text{วินัยของผู้เรียน} = \frac{(\text{การจัดลำดับความสำคัญ} + \text{การบริหารจัดการเวลา})}{\text{เงื่อนไขของเวลา}} + \text{กิจกรรมเพื่อสังคม}$$

แผนภาพ 4 สมการวินัยของผู้เรียนประยุกต์ร่วมกับกิจกรรมเพื่อสังคม

จากแผนภาพ 4 สามารถอธิบายได้ว่าการสร้างวินัยให้กับผู้เรียน โดยใช้กิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ระหว่างเรียน ถือเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นต่อประโยชน์สาธารณะ ซึ่งการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมในสถานศึกษา เช่น กิจกรรมเพื่อสังคม กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี กิจกรรมโครงการอื่น ๆ เป็นต้น ถือเป็นการส่งเสริมวินัยของผู้เรียนทั้งสิ้น นอกจากนี้ Castilla-Polo et.al., (2020) ยังระบุว่า วัฒนธรรมของสถานศึกษาก็เป็นสิ่งที่ไม่อาจละเลยได้เช่นกัน เนื่องจากผู้เรียนสามารถรับรู้ได้ผ่านกฎ ระเบียบ และข้อบังคับที่สถานศึกษากำหนดไว้ และแน่นอนว่าสิ่งเหล่านี้ จะฝังลึกผ่านวิถีปฏิบัติของผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นที่จะนำไปสู่การปลูกฝังวินัยสำหรับการเรียนรู้ของผู้เรียนต่อไป

อย่างไรก็ตาม การประยุกต์ใช้สมการวินัยของผู้เรียนจะต้องคำนึงถึงศักยภาพของผู้เรียนและบริบทแวดล้อมที่ช่วยในการสร้างความเข้าใจต่อทั้งตัวผู้เรียน เพื่อนร่วมชั้น ผู้สอน และผู้ปกครองที่ถือได้ว่ามีความใกล้ชิด ในระดับที่แตกต่างกัน แต่หากทิศทางของคำว่าวินัยถูกนิยามไว้ในสิ่งเดียวกันของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องย่อมทำให้ผู้เรียนสามารถรับรู้และตระหนักถึงความสำคัญของการมีวินัยที่นำไปสู่การยกระดับองค์ความรู้ของผู้เรียน มีความเป็นไปได้และสำเร็จอย่างแน่นอน

บทสรุป

หากกล่าวถึงวินัยของผู้เรียนถือเป็นสิ่งที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงความสำเร็จของผู้เรียนในอนาคตได้ แต่สิ่งที่สำคัญคือผู้เรียนสามารถที่จะแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์ของการมีวินัยได้อยู่ในระดับใด รวมทั้งต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบที่มีส่วนผลักดันให้เกิดวินัยในตัวของผู้เรียน แน่นอนว่าผลของการศึกษามาจากการสังเคราะห์ผ่านสมการวินัยที่มีองค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ การจัดลำดับความสำคัญ การบริหารจัดการเวลา และเงื่อนไขของเวลา ซึ่งเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงกันเกี่ยวกับเวลาของผู้เรียนทั้งสิ้น แม้ว่าสิ่งนี้จะเป็พื้นฐานของการสร้างวินัยของผู้เรียน แต่ถึงอย่างไรก็ตามต้องพิจารณาได้ในหลายมิติ ได้แก่ มิติดต่อดัวของผู้เรียนเอง มิติดต่อเพื่อนร่วมเรียนหรือกลุ่ม และ มิติดต่อสังคม ซึ่งวินัยถือเป็นพื้นฐานสำหรับการต่อยอดองค์ความรู้ในประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ เพื่อให้เกิดเป็นความเคยชิน และนำไปสู่การปลูกฝังวินัยที่ดีสำหรับผู้เรียนเป็นสำคัญ

เอกสารอ้างอิง

- Bahadori, M., Salesi, M., Ravangard, R., Hosseini, S.M., Raadabadi, M., Dana, A.H. & Ameryoun, A. (2015). Prioritization of Factors Affecting Time Management among Health Managers. *International Journal of Travel Medicine and Global Health*. 3(4), 159-164. <https://doi.org/10.20286/ijtmgh-0304142>.
- Banks, T. (2014). *Creating Positive Learning Environments: Antecedent Strategies for Managing the Classroom Environment & Student Behavior*. Creative Education. 5, 519-524. <https://doi.org/10.4236/ce.2014.57061>.
- Blegur, J., Tionaen, Z.A., Lumba, A.J.F. & Leko, J.J. (2021). The Importance of Self-Esteem to Students Learning Responsibilities and Group Learning Commitment of Physical Education Student. *Journal of Education Teaching and Learning*. 6(1), 53-61. <https://doi.org/10.26737/jetl.v6i1.2355>.
- Bodner, G.M. (1986). Constructivism: A Theory of Knowledge. *Journal of Chemical Education*. 63(10), 873-878. <https://doi.org/10.1021/ed063p873>.
- Botta, R. & Bahill, A.T. (2007). A Prioritization Process. *Engineering Management Journal*. 19(4), 20-27.
- Buchtova, T., Kucerova, L., Chudy, S., Neumeister, P., & Novotna, J. (2015). Discipline as a Category and Phenomenon in the Process of Creation of Professional Teacher Beliefs. *Social and Behavioral Sciences*. 203, 264-269. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2015.08.292>.
- Cash, A.H., Bradshaw, C.P. & Leaf, P.J. (2014). Observations of Student Behavior in Nonclassroom Settings: A Multilevel Examination of Location, Density, and School Context. *Journal of Early Adolescence*. 35(5), 597-627. <https://doi.org/10.1177/0272431614562835>.

- Castilla-Polo, F., Ruiz-Rodriguez, M.C., Moreno, A., Liceran-Gutierrez, A., Fuente, C., Rufian, E.C., & Cano-Rodriguez, M. (2020). **Classroom Learning and the Perception of Social Responsibility Amongst Graduate Students of Management Accounting**. *Sustainability*. 12, 7093. <https://doi.org/10.3390/su12177093>.
- Chimombo, J.P.G. (2005). Issues in Basic Education in Development Countries: An Exploration of Policy Options for Improved Delivery. *Journal of International Cooperation in Education*. 8(1), 129-152.
- Chiriac, E.H. (2014). **Group work as an incentive for learning – students’ experiences of group work**. *Frontiers in Psychology*. 5(588), 1-10. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2014.00558>.
- Croft, N., Dalton, A.M. & Grant, M. (2010). Overcoming Isolation in Distance Learning: Building a Learning Community through Time and Space. *Journal for Education in the Built Environment*. 5(1), 27-64. <https://doi.org/10.11120/jebe.2010.05010027>.
- Dagar, V. & Yadav, A. (2016). Constructivism: A Paradigm for Teaching and Learning. *Arts and Social Sciences Journal*. 7(4), 1-4. <https://doi.org/10.4172/2151-6200.1000200>.
- Denis, S. & Frances, N. (2014). Alternatives to Instilling Discipline in Primary Schools during the Post-Corporal Punishment Era in Uganda. *Global Journal of Human-Social Science*. 14(4), 21-26.
- Gauttier, S. & Arnedillo, S.I. (2016). **What do I need to learn? – An exercise to prioritize learning goals**. *Global Learn 2016 – Limerick*. Ireland, April 28-29, 1-5.
- Greenbank, P., Hepworth, S., & Mercer, J. (2009). **Term-time employment and the student experience**. *Education and Training*. <https://doi.org/10.1108/00400910910931823>.
- Groshen, E.L. & Holzer, H.J. (2021). **Labor Market Trends and Outcomes: What Has Changed Since the Great Recession?**. Bonn: IZA – Institute of Labor Economics.
- Hammarfelt, B. (2018). **What is a discipline? The conceptualization of research areas and their operationalization in bibliometric research**. 23rd International Conference on Science and Technology Indicators (STI 2018). 197-203.
- Hussain, H.H. (2014). **Time Management Tools and Techniques for Project Management**. *Socio-economic Research Bulletin*. 4(55), 57-62.
- Kim, S., Lee, H., Lee, H., Loan, B.T.T., Huyen, L.T.T., & Huong, N.T.T. (2020). Prioritizing Training Needs of School Health Staff: The Example of Vietnam. *International Journal of Environmental Research and Public Health*. 17, 5563: <https://doi.org/10.3390/ijerph17155563>.

- Lawrence, A.S. & Vimala, A. (2012). School Environment and Academic Achievement of Standard IX Students. *Journal of Educational and Instructional Studies in the World*. 2(3), 210-215.
- Li, Z. (2019). A Study on the Cultivation of Students' Key Abilities in College English Courses from the Perspective of POA. *Advances in Higher Education*. 3(4), 68-71. <https://doi.org/10.18686/ahe.v3i4.1538>
- Lisenbee, P.S. (2016). Generation Gap Between Students' Needs and Teacher' Use of Technology in Classrooms. *Journal of Literacy and Technology*. 17(3), 100-125.
- McCombs, B. (2001). What Do We Know about Learners and Learning? The Learner-Centered Framework: Bringing the Educational System into Balance. *Educational Horizons*. 79(4), 182-193.
- Nasrullah, S. & Khan, M.S. (2015). The Impact of Time Management on the Students' Academic Achievements. *Journal of Literature, Languages and Linguistics*. 11, 66-71.
- Nkechi, E.E, Ewomaoghene, E.E., & Egenti, N. (2016). The Role of Guidance and Counselling in Effective Teaching and Learning in Schools. *International Journal of Multidisciplinary Studies*. 1(2), 36-48.
- Odumeru, J.A. (2013). Effective Time Management. *Singaporean Journal of Business Economics and Management Studies*. 2(1), 9-17.
- Osher, D., Bear, G.G., Sprague, J.R., & Doyle, W. (2010). How Can We Improve School Discipline?. *Educational Researcher*. 39(1), 48-58. <https://doi.org/10.3102/0013189X09357618>.
- Romero, M. & Barbera, E. (2011). Quality of E-Learners' Time and Learning Performance Beyond Quantitative Time-on-Task. *International Review of Research in Open and Distance Learning*. 12(5), 125-137. <https://doi.org/10.19173/irrodl.v12i5.999>.
- Sainz, M.A., Ferrero, A.M, & Ugidos, A. (2018). Time management: skills to learn and put into practice. *Education and Training*. 1-14. <https://doi.org/10.1108/ET-01-2018-0027>.
- Sommerfeld, M. & Cobb, P. (2006). Cultivating Students' Discipline-Specific Dispositions as a Critical Goal for Pedagogy and Equity. *Pedagogies*. 1(1), 49-57. https://doi.org/10.1207/s15544818ped0101_8.
- Spicker, P. (2009). What is a priority?. *Journal of Health Services Research & Policy*. 14(2), 112-116. <https://doi.org/10.1258/jhsrp.2008.008056>.
- Sulaiman, M.B., Mat, Z.B.H., Husain, F.B.C., Sulaiman, A., Nizah, M.A.M., Latiff, L.A. (2016). The Impact of Teamwork Skills on Students in Malaysian Public Universities. *International Conference on Humanities and Technology*. 2-8.
- Therrell, J.A. & Dunneback, S.K. (2015). Millennial Perspectives and Priorities. *Journal of the Scholarship of Teaching and Learning*. 15(5), 49-63. <https://doi.org/10.14434/josotl.v15i5.19068>.

- Tight, M. (2020). **Higher education: discipline or field of study?**. Tertiary Education and Management. 26(1), 1-14. <https://doi.org/10.1007/s11233-020-09060-2>.
- Vaida, S. & Brinzei, L. (2021). **Time Management and Study Skill Guide for Improving Academic Performance**. Revista De Psihologie. 67(3), 275-283.
- Wats, M. & Wat, R.K. (2009). Developing Soft Skills in Students. **The International Journal of Learning Annual Review**. 15(12), 1-10. <https://doi.org/10.18848/1447-9494/CGP/v15i12/46032>.
- Wegner, C., Minnaert, L., & Strehlke, F. (2013). The importance of learning strategies and how the project “Kolumbus-Kids” promotes them successfully. **European Journal of Science and Mathematics Education**. 1(3), 137-143.
- Whannell, R. & Whannell, P. (2015). Identity theory as a theoretical framework to understand attrition for university students in transition. **Student Success**. 6(2), 43-52. <https://doi.org/10.5204/ssj.v6i2.286>.
- Wolhunter, C.C. & Steyn, S.C. (2003). Learner discipline at school: A comparative educational perspective. **Koers – Bulletin for Christian Scholarship**. 68(4), 521-538. <https://doi.org/10.4102/koers.v68i4.355>.
- Wrenn, J. & Wrenn, B. (2009). Enhancing Learning by Integrating Theory and Practice. **International Journal of Teaching and Learning in Higher Education**. 21(2), 258-265.
- Yoro, J.A., Fourie, J., & Merwe, M.P. (2020). Learning support strategies for learners with neuro-development disorders: Perspectives of recently qualified teachers. **African Journal of Disability**. 9, 1-10. <https://doi.org/10.4102/ajod.v9i0.561>.